

“No se pueden llevar los animales”

El Ajuntament de Barcelona estudia trasladar los animales de la Masia Can Mestres

|| Jesús Martínez

«Arrogante irrumpe el gallo.»

El poeta Jorge Guillén empieza así su soleado «Gallo del amanecer». Se trata de un canto a la vida, no exento de fe. Por alumbrar los días, a esta ave doméstica se le perdona la chulería en el corral.

El viejo gallo *Manolo* de la Masia de Can Mestres (Ferrocarrils Catalans, 12) va camino de cumplir los diez años. Y su cacareo amarillo y señorón despierta a más de uno en el barrio de Can Clos.

Le echa maíz el vecino de los Pisos de Núria Benito Sánchez (Bélmez de la Moraleda, Jaén, 1943). Voluntarioso, noblote, fumador de rubio, Benito abre la verja de Can Mestres a las siete de la mañana, si no antes.

Desde hace cuatro años, labra el huerto de la parcela número 36, en la que ha plantado acelgas, tomates, pimientos, berenjenas, lechugas, rábanos y espinacas.

«A mí me gusta. Aquí, dando el callo, yo he perdido cinco kilos», se complace, y se quita la camiseta para que se vean bien sus octogenarios abdominales.

De manera altruista, da de comer a los animales que viven en la granja. A todos ellos les distingue por algún rasgo característico o peculiar, ya sea el color del pelaje o del plumaje, o el barbillón, la cresta o las patas cortas.

En la Masia Mestres convive el gallo *Manolo* con dos cabras locas, cinco patos, dos ocas, seis conejos y diez ovejas, una de las cuales se llama *Filomena*, nombre que le puso Benito por haber nacido en enero del 2021, durante la borrasca que sepultó de nieve media España. «*Filomena* es mi niña, si me oye hablar se acerca.»

C

CRÒNICA

Pedro:

«No se pueden llevar los animales, son la esencia de Can Mestres».

Benito:

«No entendemos las cosas de la Administración».

Antonio:

«¿Por qué lo hacen?».

«A primera hora esparzo el pienso y el maíz, y abro las casetas para que puedan pastar en el prado. Luego remojo algo de pan duro para dárselo a los patos», dice, con el sudor seco en el cuerpo. «Pero no se trata solo de darles de comer, luego hay que limpiar las cuadras, barrer bien. Y poco antes de las dos los encierro. Mientras, me pongo con el huerto.»

Benito Sánchez ya sabe lo sacrificado que es el trabajo en el campo. Él llegó a Barcelona en 1950, y se instaló con la familia en las barracas que había detrás del cuartel de Lepanto, donde hoy se alza la Ciutat de la Justícia.

Con el pasar de los años, se haría un hombre de provecho, con las mismas ganas de progresar que le ponían los protagonistas de *La familia de Pascual Duarte*. Acabó como oficial de primera en la factoría automovilística Seat, donde se jubiló.

A Benito le ayuda con los animales Pedro Climent (Barcelona, 1957). Pedro cuida del huerto de la parcela 33, su «despensa»: ajos, cebollas, guindillas, calabazas, brócoli, patatas y calçots.

«Vas aprendiendo de los demás las temporadas de cada semilla. Yo venía aquí porque mi vecina Julia tenía un huerto urbano, y al final me fui aficionando. Y ahora que estoy jubilado, tengo tiempo y paciencia. Disfruto viendo crecer las matas. Y luego, a la cazuela...», explica Pedro, de voz cavernosa, romana altura y brazos de cabestrante. «A veces no crece nada. Y tengo mala mano para según qué siembra. Claro, tendría que ser ingeniero agrónomo para conocer de veras la calidad de esta tierra, si le sobra hierro o le falta manganoso.»

Pedro Climent montaba ferias y congresos, nada que ver con la labranza.

Empadronado en Consell de Cent, se desplaza de lunes a viernes hasta la Marina.

«Fíjate que aquí también tienen huertos entidades como Cáritas, para conseguir alimentos sin depender de donaciones», anota.

La pareja formada por Benito Sánchez y Pedro Climent nunca pierde de vista el rebaño.

En este cometido de tener cura de las bestias, sustituyen a Antonio Cuevas (Reocín, Cantabria, 1930), que reside en la calle Olzinelles, en Sants. Por su edad, Antonio ya ha dejado la carretilla, aunque sigue disfrutando de las visitas a la masía.

«Los fines de semana esto se llena de familias con niños pequeños», presume, con los ojos del filósofo Emilio Lledó (*El epicureísmo*). Algo de Sófocles, de epigrama y de espartano tiene este hombre sencillo y hecho de miel y corteza.

«Con menos de 14 años ya me empleaba en una vaquería, y estuve en las minas de sal de Cardona», echa la vista atrás, con la mirada serena y la mascarilla puesta. «Frecuentaba la Marina. Vi a la familia Mestres, cuyo patriarca [Albert Mestres, hijo de Bienvenido Mestres], que se fue a El Prat con un hijo, falleció hace muy poco. Recuerdo que, en 1992, antes de los Juegos Olímpicos, los camiones se llevaban esta tierra, que es buena para el regadío, y luego nos traían los escombros de cualquier otra parte de la ciudad. Hasta hace poco me encargaba de los animales, con un tal José, al que le operaron de la cadera y ya murió.»

Últimamente, los voluntarios de la Masia de Can Mestres Benito Sánchez,

La notaria Ríos Messana trasllada el seu local

Amb gairebé tres anys de feina a la Marina, la única notaria que hi ha al barri es trasllada a un local més ampli al Passeig de la Zona Franca 219, a peu de carrer.

Al setembre del 2020 entrevistàvem Amparo Ríos Messana, notaria al capdavant, qui explicava que havia escollit el barri perquè "em va sorprendre tanta activitat que hi ha... i sense cap altra notaria als voltants".

Tant ha estat així, que gràcies a aquesta activitat ara han pogut traslladar-se a un local més ampli i millor situat. ■

Un jove se suïcida des del pont de plaça Cerdà

Al voltant de les 12 hores un jove s'ha llançat des del Pont de plaça Cerdà malgrat l'esforç d'una vianant d'evitar-ho, segons testimonis que han presenciat el moment. Al lloc han arribat els Serveis d'Emergència que l'han atès i l'han intentat reanimar sense èxit.

El tràgic fet ha provocat grans retencions en ambdós sentits de la Gran Via i Mossos d'Esquadra col·labora en la circulació del trànsit ja que encara no s'ha aixecat el cadàver. A hores d'ara es desconeix la identitat de la persona però, a manca d'informació oficial, i segons testimonis, el jove seria d'origen marroquí. ■

Protesta contra l'ampliació de l'aeroport

► Els veïns i veïnes, convocats per l'Engrnatge, es sumen a la manifestació contra l'ampliació de l'Aeroport del Prat. *Ateneu l'Engrnatge*

Dissabte 19 de setembre, dia atapeït d'activitats al barri, també va haver-hi lloc per la reivindicació, molts van ser els veïns que van decidir sumar-se a la gran manifestació contra l'ampliació de l'aeroport que ara es troba suspesa temporalment.

La necessitat de preservar l'espai natural dels aiguamolls del Prat, molt propers de fet al barri, va mobilitzar els veïns i veïnes. Convocats per l'Engrnatge es van reunir a la Plaça Marina per sumar-se des d'allà a la columna que venia del Llobregat tallant la Gran Via i així arribant a sumar-se a la manifestació principal al carrer Tarragona.

Segons la Guardia Urbana a la protesta van assistir-hi 10.000 persones, mentre que l'organització la plataforma Zeroport ho situa en 90.000. ■

Aturat el desnonament d'un veí a Estrelles Altes

En José, de 70 anys i amb una angoixa que se li reflexa a tot el cos i el rostre, ha rebut el suport de molts activistes de la PAH per impedir-ne el desnonament als edificis d'Estrelles Altes-La Cadena.

Des de fa més de 30 anys que ha anat pagant la hipoteca del pis on viu. Amb 600 euros de pensió pagar rebuts o menjar era una tria obligada i diària, així que amb la idea d'ajudar-se va vendre'l amb dret d'usufructe. El van acabar estafant perquè, tot i haver-hi un contracte, el jutge no el va considerar com a vàlid en no estar registrat davant notaria. Al final, la que ha estat casa seva, després de passar pel BBVA, ha acabat en mans d'un fons voltor que, tot i la situació crítica de José i la publicitada moratòria del govern, no entén de raons socials i pretenia executar-ne el desnonament. Al final, els activistes celebraven l'aturada al crit de "Sí se puede" i amb una foto conjunta que elogia l'organització davant el govern de la plutocràcia immobiliària. ■

Can Clos celebra la Festa de la Gent Gran

Les i els avis de Can Clos van gaudir de diverses activitats organitzades per l'Associació de Veïns i Veïnes. "L'objectiu ha estat recuperar una mica els espais de socialització i fer arribar el caliu de tot el barri a les nostres veïnes i veïns grans", afirmava la Presidenta Rosalia Fernández.

En la Masia Mestres convive el gallo *Manolo* con dos cabras locas, cinco patos, dos ocas, seis conejos y diez ovejas, una de las cuales se llama *Filomena*, nombre que le puso Benito por haber nacido en enero del 2021, durante la borrasca que sepultó de nieve media España

Pedro Climent y Antonio Cuevas andan algo taciturnos, entre mustios y apesadumbrados.

Resulta que el Ajuntament de Barcelona quiere llevarse su particular ganado, incluida la oveja *Filomena* y el gallo *Manolo*.

Ninguna explicación convincente les han facilitado.

Pedro: «No se pueden llevar los animales, son la esencia de Can Mestres».

Benito: «No entendemos las cosas de la Administración».

Antonio: «¿Por qué lo hacen?».

Este verano, un representante del Distrito de Sants-Montjuïc se reunió con los tres.

A Antonio, que ha dado el biberón a *Filomena* («la madre tenía muy mala uva»), se le saltaron las lágrimas, como al abuelo de Heidi. Y con 92 años, balbuceó: «Prefiero que me llevéis a mí primero». ■

Manifest de l'Ateneu L'Engrnatge contra el trasllat dels animals de Can Mestres: "Fa unes setmanes es va conèixer la decisió per part de Parcs i Jardins de traslladar els animals de la granja de Can Mestres a un altre emplaçament fora del barri. Des del primer moment, veïnes i veïns hem manifestat el nostre desacord i ens hem mobilitzat per aturar-ho.

La masia de Can Mestres és un espai clau per als barris de La Marina i acull en els seus terrenys uns horts urbans i la granja on hi viuen diversos animals. Es tracta

d'una de les poques masies històriques conservades a la ciutat, amb un important valor educatiu a més de preservar la memòria del passat rural i agrícola. La importància de la granja i els seus animals com a recurs educatiu sobre la naturalesa i el medi ambient es manifesta en les constants visites escolars i familiars.

Per aquests motius, volem: Que s'aturi el trasllat dels animals de la granja de Can Mestres.

Que des de les administracions es garanteixin els recursos per a que els animals estiguin en les

condicions adequades, així com es posi el personal necessari per a la seva cura. Fins al moment, ha estat a càrrec de persones voluntàries

Els animals de la granja de Can Mestres formen part d'un espai viu i comunitari que és a la vegada recurs educatiu i de memòria dels barris de La Marina.

Des de la Coordinadora d'Associació de veïnes, veïnes i Comerciants també han reclamat que s'aturi qualsevol trasllat i s'expliqui les raons que motiven els canvis.